| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Žilina |
| Spisová značka: | 42C/16/2015 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 5115235988 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 14. 09. 2018 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Eva Kráľová |
| ECLI: | ECLI:SK:OSZA:2018:5115235988.14 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Kráľovou, v právnej veci žalobcu: Ľ. R., Y..XX.XX.XXXX, L. E. J. XXX/XX, XXX XX Ž. - C., právne zastúpený Mgr. Michalom Zemanom, advokátom so sídlom Medená 18, 811 02 Bratislava proti žalovanému: C. B., N. Z., G. A. B.Á. B. C. B., Y. C. Č.. X, XXX XX E., o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 35.000,- EUR s príslušenstvom, takto

**r o z h o d o l :**

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 10.000,- EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.000,- EUR od 03.12.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

**o d ô v o d n e n i e :**

Žalobným návrhom zo dňa 16.12.2015 doručeným Okresnému súdu Žilina e- mailovým podaním dňa 17.12.2015 a originálu dňa 29.12.2015 sa žalobca domáhal od žalovaného náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 35.000,-EUR podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s odôvodnením, že mu bola spôsobená škoda - nemajetková ujma nesprávnym úradným postupom orgánov štátnej správy.

2. Žalobca žalobný návrh skutkovo odôvodnil tým, že dňa 17.06.2004 začalo na stavebnom úrade N. Ž. stavebné konanie o vydanie povolenia na stavbu: stavebné úpravy, nadstavba a prístavba domu č. XXX/XX Y. J. F. G. Ž. - C. Y. I. I. R. Č.. XXX/X, X, X G. R..Ú.. C.. Dňa 30.08.2004 N. Ž. ako prvostupňový stavebný úrad vydalo stavebné povolenie č. F.-XXXX-XXXX-Z., ktorým povolilo stavbu. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Krajský stavebný úrad v Žiline rozhodnutím č. XXXX/XXXXX/ Kod zo dňa 05.10.2004 odvolaniu žalobcu nevyhovel. Žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti uvedených rozhodnutí Krajského stavebného úradu a N. Ž.. Krajský súd v Ž. rozsudkom zo dňa 09.09.2005 sp. zn. XXS X/XX rozhodol o zrušení stavebného povolenia č. F.-XXXX-XXXX-Z. zo dňa 30.08.2004 a rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Ž. Č.. XXXX/XXXXX/Kod zo dňa 05.11.2004 a vec vrátil žalovanému správnemu orgánu na ďalšie konanie. Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Ž. podal Krajský stavebný úrad v Ž. odvolanie, ktoré bolo NS SR odmietnuté uznesením NS SR sp. zn. XSŽ.-W. XXX/XXXX zo dňa 21.02.2007. Následne N. Ž. po vrátení veci vydalo dňa 23.03.2007 nové stavebné povolenie č. F.-XXXX/XXXX-Z.. N. Ž. pri vydávaní tohto stavebného povolenia nerešpektovalo závery súdu uvedené v rozsudku, nakoľko nevypracovalo znalecký posudok na posúdenie preslnenia a zatienenia stavby žalobcu navrhovanou stavbou stavebníka, pričom opätovne zamietlo námietky žalobcu. Žalobca podal proti novému stavebnému povoleniu odvolanie. Krajský stavebný úrad v Ž. v odvolacom konaní dal vypracovať Q.. C. znalecký posudok č. X/XXXX za účelom posúdenia námietok

žalobcu, v ktorom sa konštatovalo, že stav po rekonštrukcii domu stavebníka je v rozpore s technickými normami. Tento znalecký posudok bol preskúmaný Ústavom súdneho inžinierstva v Ž.. Napriek tomu Krajský stavebný úrad v Ž. si v rozpore so závermi znalcov urobil opačný názor a potvrdil stavebné povolenie, a to rozhodnutím č. XXXX/XXXXX/Kod zo dňa 12.01.2009. Medzitým stavebník stavbu dostaval a získal kolaudačné rozhodnutie. Žalobca podal žalobu o preskúmanie vyššie uvedeného rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Ž.. Krajský súd v Ž. rozsudkom zo dňa 09.10.2010 sp. zn. XXS/X/XXXX zrušil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Ž. Č.. XXXX/XXXXX/Kod zo dňa 12.01.2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. NS SR rozsudkom zo dňa 28.03.2012 sp. zn. XSžp X/XXXX potvrdil rozsudok Krajského súdu v Ž. C.. P.. XXS/X/XXXX zo dňa 09.10.2010. V súčasnosti Okresný úrad v Ž. (A. Y. Krajského C. Ú. G. Ž.) rozhoduje o odvolaní žalobcu proti stavebnému povoleniu č. F.-XXXX/XXXX-Z. zo dňa 23.03.2007. Namietaný nesprávny úradný postup predstavuje skutočnosť, že správne orgány na úseku stavebného konania (t. j. N. Ž., Krajský C. Ú. G. Ž., Okresný Ú. Ž., I. W. Ú. Ž.) do dnešného dňa nevydali právoplatné rozhodnutie, ktorým by sa skončilo stavebné konanie začaté dňa 17.04.2004. Týmto došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci v primeranej lehote. Správne orgány zodpovedajú aj za obdobie, počas ktorých prebiehali konania na súde, v ktorých boli ich rozhodnutia zrušené. Ich rozhodnutia boli zrušené v dôsledku ich nezákonnej činnosti a aj v dôsledku nerešpektovania rozhodnutí súdov. Nesprávny úradný postup predstavuje pokračovacie konanie, ktoré trvá od roku 2004. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, SR zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. V dôsledku nesprávneho úradného postupu vznikla žalobcovi nemajetková ujma vo výške 35.000,-EUR. Uvedená nemajetková ujma zohľadňuje neistotu žalobcu, ktorá trvá od roku 2004 a ktorá je spôsobená prieťahmi v konaní, a to berúc do úvahy i hodnotu nehnuteľnosti žalobcu, ktoré sú stavbou dotknuté (ide najmä o stavbu so C.. Č.. XXX Y. I. I. R. Č.. XXX/X A. I. I. R. Č.. XXX/X, X, X, X, X A. X G. R..Ú.. C.). Taktiež zohľadňuje svojvôľu správnych orgánov, ktorú uplatňovali voči žalobcovi, najmä v neodôvodnenom preferovaní stavebníka. Vzhľadom na tento nezákonný postup je žalobca v úplnej neistote, pokiaľ ide o výsledok stavebného konania, a to napriek skutočnosti, že znalecké posudky dávajú za pravdu žalobcovi. Uvedená neistota sa prejavuje aj v nepohode bývania. Prebiehajúce stavebné konanie ovplyvňuje rodinný život žalobcu, pričom žalobca musí venovať svoj čas neprimerane dlhému stavebnému konaniu, ktoré narúša i rodinný život žalobcu, čo sa prejavilo i v jeho vzťahu k manželke a deťom. Ak stavebné konanie trvá tak dlho, ako v predmetnej veci, SR zodpovedá žalobcovi aj za psychickú ujmu, ktorú tým utrpel a SR je povinná túto nemajetkovú ujmu nahradiť v peňažnej protihodnote. Jej výšku považuje žalobca za primeranú vzhľadom na závažnosť a dlhodobosť zásahu do ich práv. Celkový postup správnych orgánov má pre žalobcu fatálne až zdrvujúce účinky pre jeho život. Postup správnych orgánov je pre život žalobcu neúnosný, čo sa týka jeho osobného života v celom jeho spektre - zdravotnom, spoločenskom, rodinnom, intímnom, citovom, ako aj v profesionálnej oblasti a podnikaní. Žalobca dlhodobo trpí chorobnými stavmi úzkosti a depresie, pričom jeho zdravotný stav sa zhoršuje. V dôsledku uvedených konaní správnych orgánov musel žalobca vynaložiť veľké úsilie na ochranu svojich záujmov a zároveň sa v dôsledku tohto konania a tlaku tým vyvolaného nedokázal sústrediť na podnikanie a výkon práce. Zaťaženie daným stavebným konaním došlo až do štádia, že žalobca musel ukončiť predtým úspešnú podnikateľskú činnosť (cca v marci 2013). Nebyť pomoci a podpory najbližších, priateľov a rodiny, ako morálnej aj finančnej, táto situácia by sa zvládnuť určite nedala. Ďalej poukázal na pokročilý vek žalobcu a jeho závažnejšie zdravotné problémy. V neposlednom rade poukázal na skutočnosť, že veľká časť prieťahov bola spôsobená nerešpektovaním záverov súdov zo strany správnych orgánov a svojvoľnými závermi týmito správnymi orgánmi. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy má pôvod v konaní, ktoré predchádzalo dátum 01.01.2013, a preto pre jeho posúdenie je rozhodujúce znenie zákona v znení účinnom do 31.12.2012, t. j. výška nemajetkovej ujmy nie je limitovaná obmedzeniami platnými od 01.01.2013. Žalobca listom zo dňa 23.06.2014 požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. z titulu nesprávneho úradného postupu orgánov verejnej moci. Žalovaný listom zo dňa 28.11.2014 žalobcovi oznámil, že vzhľadom na absenciu kompletného spisového materiálu a neukončené správne konanie, nebolo možné nárok žalobcu na náhradu škody predbežne prerokovať v lehote podľa § 16 zákona. Žalovaný tak žiadosť žalobcu nepreskúmal a jej zamietnutie resp. nevybavenie odôvodnil s odkazom na irelevantné skutočnosti, ktoré nezakladajú dôvod na takýto postup žalovaného. V zmysle § 16 ods. 4 zákona omeškanie žalovaného nastalo dňa 03.12.2014, t. j. dňa kedy žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho nárok neuspokojí. Vzhľadom na túto skutočnosť si žalobca uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 35.000,- EUR od 03.12.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

3. Podaním zo dňa 20.06.2016, doručeným súdu dňa 23.06.2016 sa k podanej žalobe vyjadril žalovaný, ktorý žiadal konanie zastaviť z dôvodu, že nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom nebol v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vopred predbežne prerokovaný na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku a to pre absenciu kompletného spisového materiálu. Súd uznesením č. k. 42C/16/2015-200 zo dňa 30.06.2016 konanie s poukazom na ust. § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil. Krajský súd v Ž. uznesením č.k. XCo/XXX/XXXX-XXX zo dňa 27.10.2016 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že uplatnenie nároku žalobcom u žalovaného, a to škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného podľa zák. č. 514/2003 Z. z. nemá žiadnu oporu v zákone. Žalovaný sa so žalobou na náhradu škody v plnom rozsahu nestotožňuje a žalobcom uplatňovaný nárok v žalobe neuznáva predovšetkým z dôvodu, že inštitút náhrady škody je koncipovaný ako prostriedok na náhradu ujmy utrpenej a preukázanej poškodeným. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z. je predovšetkým existencia nesprávneho úradného postupu, t.j. postupu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody sa vyžaduje, aby boli splnené všetky zákonom ustanovené podmienky. Nesprávny úradný postup podľa tvrdení žalobcu spočíval v prieťahoch v konaní. Ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Poukázal na rozsudok Y. C. C.. P.. XCdo XXX/XXXX, podľa ktorého nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou je napr. nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, prípadne iná činnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. Pokiaľ ale orgán štátu zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, za tým účelom zhromažďuje podklady (dôkazy), hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne posudzuje a pod., ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia; prípadné nesprávnosti, či vady pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní sa potom prejaví práve v obsahu rozhodnutia a z hľadiska zodpovednosti štátu môže byť hodnotené len podľa § 1 - 17 zákona č. 58/1969 Zb. Za nesprávny úradný postup v zmysle § 18 uvedeného zákona teda nie je možné považovať pochybenie a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky jeho vydania, a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne a nemalo byť vydané, prípadne, že malo byť vydané v inej podobe, či za iných okolností. Ďalej poukázal na rozhodnutie Y. Č. C.. P.. XCdon XXX/XX, podľa ktorého lehoty uvedené v § 49 zákona o správnom konaní sú lehoty poriadkové, ktorých nedodržanie nemá bezprostredné právne dôsledky. Preto postup tak prvostupňového správneho orgánu ako aj druhostupňového správneho orgánu nemožno považovať za nesprávny úradný postup, napriek tomu, že konali v dlhšej lehote, než im bola predpísaná správnym poriadkom. Ak by aj v postupe správnych orgánov došlo k prieťahom v konaní, tieto sú však zdôvodniteľné objektívnymi skutočnosťami, ktorými sú počet účastníkov konania, počet podávaných námietok a opravných prostriedkov a pod. Tieto skutočnosti by však nemohli mať vplyv na to, že žalobcovi v dôsledku dlhšieho správneho konania mal vzniknúť škoda. Na to, aby škoda mohla byť posúdená musí byť naplnená zákonná podmienka existencie škody potrebnej pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a to priamym bezprostredným dôsledkom nesprávneho úradného postupu správnych orgánov. V súdnej praxi však ani samotné nedodržanie zákonných lehôt nemá za následok vznik škody v akejkoľvek podobe. V súvislosti so samotnou dĺžkou konania žalovaný upozornil na skutočnosť, že sám žalobca ako účastník správneho konania svojím vlastným konaním a uplatňovaním všetkých zákonných prostriedkov ochrany svojich práv (námietky, vyjadrenia, opravné prostriedky) spolupôsobil na dĺžke konania. Nemajetkovú ujmu vo výške 35.000,- EUR žalobca odôvodňuje nevydaním právoplatného rozhodnutia, ktorým by sa skončilo stavebné konanie začaté 17.04.2004. K danému tvrdeniu žalobcu žalovaný uvádza, že nemajetková ujma predstavuje zásah do inej, ako majetkovej sféry poškodeného a môže tak predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity poškodeného vplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Nečinnosť orgánu verejnej moci, či zbytočné prieťahy v konaní nepochybne znamenajú samé o sebe pre poškodeného určitú imateriálnu ujmu, to však ale poškodeného nezbavuje povinnosti preukázať, v prípade uplatňovania jej peňažnej náhrady, vznik tejto nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života, ako aj to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie či zmiernenie tejto vzniknutej ujmy. To znamená, že len samotné

konštatovanie žalovaného, že mu bola v dôsledku dlhotrvajúceho konania spôsobená nemajetková ujma, prejavujúca sa v strese a strate času, na uplatnenie jeho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nestačí. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, akým spôsobom utrpela jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Vo svojom vyjadrení poukázal na rozsudok Krajského súdu v E. E. C.. P.. XXCo/XXX/XXXX A. B. Y. C. C.. P.. XCdo XX/XXXX P. XX.XX.XXXX. Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav súvisiaci s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre uspokojovanie životných a spoločenských potrieb poškodeného alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. V nadväznosti na vyššie uvedené vymedzenie príčinnej súvislosti poukázal na rozsudok Y. C. C.. P.. XCdo XX/XXXX zo dňa 30.01.2007. Žalovaný ďalej uviedol, že inštitút náhrady škody nie je koncipovaný ako kompenzácia za zníženie kvality života osoby postihnutej škodou, ale slúži na jej nahradenie. Kompenzácia za zníženie spoločenského uplatnenia spadá do sféry práva sociálneho zabezpečenia. Tvrdenia, ktorými žalobca odôvodňuje svoj nárok majú len hypotetický charakter a javia sa ako účelovo vykonštruované pre uplatnenie na náhradu škody, nakoľko neexistuje žiadny vzťah medzi dĺžkou rozhodovania stavebného úradu a psychickým a zdravotným stavom žalobcu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi dĺžkou stavebného konania a psychickým a zdravotným stavom žalobcu. V nadväznosti na žalobcovo vyčíslenie výšky nemajetkovej ujmy žalovaný uviedol. Že toto vyčíslenie nie je akýmkoľvek relevantným spôsobom odôvodnené a žalobca sa limituje len na vágne vyjadrenie, že odráža žalobcovu neistotu. Podľa vyjadrenia žalovaného žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie splnenia predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu tak ako to vo svojom ustanovení predpokladá § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., a preto žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Podaním zo dňa 12.12.2016, doručeným súdu dňa 19.12.2016 sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril žalobca, ktorý okrem iného uviedol, že žalobca sa uplatnením prostriedkov ochrany svojich práv (správna žaloba) opakovane úspešne domohol konštatovania zásadného porušenia svojich práv v stavebnom konaní, pričom aj z vykonaného dokazovania v stavebnom konaní vyplýva, že stavebné povolenie nemalo byť vôbec vydané (odvolací správny orgán však pokračuje v zneužívaní práva v neprospech žalobcu a aby nemusel zastaviť stavebné konanie, nakoľko znalecký posudok vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva konštatuje závažné porušenie noriem neumožňujúce vydať stavebné povolenie, konanie prerušil). Ďalej poukázal na skutočnosť, že stavebný úrad nerešpektoval závery správneho súdu, že je povinný dať vypracovať znalecký posudok a odvolací orgán si síce dal vypracovať znalecký posudok, avšak svojvoľne rozhodol, že tieto závery nebude rešpektovať; navyše, keď po opätovnom zrušení si dal odvolací správny orgán vypracovať kontrolný znalecký posudok, ktorý konštatoval ešte väčšiu protiprávnosť povoľovanej stavby, odvolací orgán konanie prerušil, aby oddialil zastavenie konania. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že na základe stavebného povolenia, ktoré bolo vydané v danom stavebnom konaní a ktoré bolo opakovane správnym súdom zrušené, stavebník už postavil celú stavbu a spôsobuje protiprávne zatienenie žalobcovej stavby a bráni jej presvetleniu. Prípadná náprava spočívajúca v odstránení tejto stavby je oddiaľovaná svojvoľným konaním/nekonaním príslušných správnych orgánov. Na preukázanie negatívnych vplyvom nesprávneho úradného postupu, ktorými žalobca odôvodňuje výšku nemajetkovej ujmy žiadal ako svedkov vypočuť H. R., N. Ž., Ľ. R., N. R. A. R. R. A. Z. Ž. A. K. I. A. I. Z..

5. Podaním zo dňa 27.01.2017, doručeným súdu dňa 02.02.2017 sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Podľa vyjadrenia žalovaného N. Ž. A. C. Ú. A. Okresný Ú.B. Ž. (I. Krajský C. Ú. Ž.) neboli v stavebnom konaní nečinní. Za neprimerané prieťahy v konaní, prípadne za nečinnosť správneho orgánu nie je možné považovať taký postup správneho orgánu, kedy správny orgán zhromažďuje dôkazy, umožňuje účastníkom konania vyjadriť a podať námietky. Za neprimerané prieťahy alebo nečinnosť správneho orgánu sa nepovažuje ani odvolacie konanie, alebo prerušenie konania počas riešenia predbežnej otázky iným orgánom (napríklad súdom). Stavebný úrad sa snažil zosúladiť rôzne znalecké posudky týkajúce sa presvetlenia stavby vo vlastníctve žalobcu. Rozdiely v znaleckých posudkoch boli spôsobené tým, že žalobca využíval na bývanie časti stavby, ktoré podľa kolaudačného rozhodnutia neboli určené na bývanie, takže vznikali rôzne závery, podľa toho či znalec sledoval presvetlenie skutočne obývaných miestností, alebo presvetlenie miestností určených na bývanie. Žalobca tvrdil, že rozhodnutia správnych orgánov boli opakovane zrušené, pretože riadne nezistili skutkový stav a súd nepovažoval existujúce znalecké posudky a ich vyhodnotenie správnymi orgánmi za dostatočné. V prípade pochybenia správnych orgánov pri vyhodnotení znaleckých posudkov, súdy rozhodli o nezákonnosti rozhodnutí, ale nebol preukázaný nezákonný úradný postup.

Žalobca opakovane využíval riadne opravné prostriedky. Využitie riadnych opravných prostriedkov a práva na súdnu ochranu, na základe ktorých boli zrušené pôvodné rozhodnutia a následne bolo vydané nové úradné rozhodnutie nie je možné považovať za neprimerané prieťahy v konaní. Žalobca tvrdil, že následkom nesprávneho úradného postupu trpel nemajetkovú ujmu vo výške 35.000,- EUR s príslušenstvom. Žalovaný v tejto súvislosti k podmienkam dokazovania existencie a výšky nemajetkovej ujmy poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v E. C.. P.. XCo/XXX/XXXX P. Z. XX.XX.XXXX. Ďalej poukázal na to, že samotná dĺžka správneho konania nezakladá právo na náhradu nemateriálnej ujmy. Žalobca vo svojich vyjadreniach spomína vyšší vek, vyhlasuje, že trpí neistotou, stavmi úzkosti a depresiami, svoje tvrdenia však ničím nepodložil. Tvrdenie, ktoré sa podobá tvrdeniu žalobcu, teda že nemajetková ujma spočívala v pocitoch bezbrannosti, bezmocnosti a neistoty z výsledku konania a v intenzívnom zásahu do rodiny nepovažoval za dostatočné Krajský súd v E. v rozhodnutí zo dňa 21.05.2014 sp. zn. XCo/XXX/XXXX. Žalobca dostatočne nepreukázal skutočnosti rozhodné pre vznik nemateriálnej ujmy s tým spojenej finančnej satisfakcie. Neunesenie dôkazného bremena má za následok zamietnutie žaloby. Ďalej vo svojom vyjadrení pri určení primeranosti náhrady poukázal na rozsudok Krajského súdu v E. C.. P.. XCo/XXX/XXXX zo dňa 30.10.2012 a na skutočnosť, že nemajetková ujma spôsobená neoprávneným trestným stíhaním a pobytom vo väzbe je nepochybne výraznejšia ako nemajetková ujma spôsobená v stavebnom konaní. Na základe toho konštatoval, že suma 35.000,- EUR je nielen ničím nepodložená, ale je neprimerane vysoká. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal žalobu ako bezdôvodnú zamietnuť.

6. Podaním zo dňa 10.05.2017, doručeným súdu dňa 15.05.2017 žalovaný uplatnil námietku premlčania. Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom správnych orgánov od roku 2004. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov. Žalobca podal žalobu na súd dňa 29.12.2015. Predbežné prerokovanie, počas ktorého premlčacia lehota neplynie, prebiehalo v období 24.6.2014 až 28.11.2014. Za premlčané sa teda považuje právo na náhradu škody, ktoré vzniklo pred dátumom 24.07.2012. Pre posúdenie nároku na náhradu škody nepostačuje konštatovanie, že kvalita životného prostredia žalobcu sa znížila, ale treba preukázať, že intenzita narušenia pokojného života je neprimeraná obvyklému spolužitiu a zároveň, že škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom v stavebnom konaní. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím si žalobca v žalobe neuplatňuje a je premlčaný.

7. Súd vo veci nariadil a vykonal pojednávania dňa 24.04.2017, 02.06.2017, 03.07.2017 a 11.09.2017. Strany sporu v zásade po celý čas konania, aj pred súdom, zotrvali na svojej argumentácii v spore, ako ich uviedli v žalobe, vo vyjadrení k žalobe, či v replike alebo duplike. Súd vykonal všetky stranami sporu navrhnuté dôkazy, a to najmä výsluch žalobcu a žalobcom navrhnutých svedkov. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 11.09.2017 poukázal na skutočnosť, že nezákonnosť rozhodnutí, ktoré sú predmetom tohto konania bola konštatovaná pred uplynutím premlčacej doby. Ďalej poukázal na uznesenie Ú. C. Č.. Q.. Ú. XXX/XXXX P. XX.XX.XXXX, podľa ktorého právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa Občianskeho zákonníka je jedným z relatívne samostatných prostriedkov ochrany práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby a vzniká vtedy, ak morálne zadosťučinenie nepostačuje a pokiaľ došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jeho vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Aj keď ide o satisfakciu v oblasti nemateriálnej osobnostných práv, jeho vyjadrenie v peniazoch spôsobuje, že ide o osobnostné právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje vo všeobecne premlčacej dobe. Súčasne poukázal na ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o premlčaní.

8. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 42C/16/2015-411 zo dňa 06.10.2017, ktorým žalobu z dôvodu vznesenia námietky premlčania zo strany žalovaného v celom rozsahu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Krajský súd v Ž. z dôvodu podaného odvolania žalobcom uznesením č.k. XXCo/XX/XXXX-XXX zo dňa 30.01.2018 predmetný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 14.09.2018. Súd vec prejednal za splnenia podmienok podľa § 180 CSP za prítomnosti oboch strán sporu a ich splnomocnených zástupcov.

10. Súd na základe vykonaného dokazovania vyjadreniami strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami, výsluchmi svedkov navrhnutých žalobcom ako aj celým spisovým materiálom, zistil nasledovný skutkový stav:

11. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov Slovenská republika zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

12. Štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci
- nezákonným rozhodnutím,
- nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- nesprávnym úradným postupom.
Zodpovednosti sa nemožno zbaviť.

13. Podľa § 9 ods. 1 a 2 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom tomu, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj
- porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote,
- nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- zbytočné prieťahy v konaní alebo
- iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

14. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

15. Podľa § 17 ods. 1 a 2 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa predchádzajúceho odseku nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodenými násilnými trestnými činmi v znení neskorších predpisov.

16. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci iba pri splnení troch podmienok, ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

17. Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

18. Podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

19. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje.

20. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť

na subjekty občianskoprávnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v civilnom sporovom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať.

21. Žalovaný nesprávny úradný postup, z ktorého si uplatňuje nemajetkovú ujmu vymedzil v žalobe tak, že namietaný nesprávny úradný postup predstavuje skutočnosť, že správne orgány do dnešného dňa nevydali právoplatné rozhodnutie, ktorým by sa skončilo stavebné konanie začaté dňa 17.04.2004, týmto došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci v primeranej lehote, nesprávny úradný postup predstavuje aj konanie správnych orgánov na úseku stavebného konania spočívajúce v zjavnom preferovaní záujmov stavebníka v danom konaní a nerešpektovaní zásady rovnosti účastníkov konania v neprospech žalobcu, nesprávny úradný postup predstavuje pokračovacie konanie, ktoré trvá od roku 2004. Zo žaloby vyplýva, že žalobca sa domáhal žalovaného nároku z dôvodu, že stavebné konanie stále prebieha a nebolo vydané konečné rozhodnutie, pri ktorom by neexistoval dôvod na jeho zrušenie v rámci správneho súdnictva. Predmetom tohto konania je nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu, ktorý trvá a ktorý spočíva v tom, že správne orgány porušili právo žalobcu na prerokovanie veci v primeranej lehote, t.j. že správne orgány nevydali konečné rozhodnutie v primeranej lehote, pričom takéto konanie je trvajúce a nemožno ho zúžiť (rozobrať) na jednotlivé časti, kedy dochádzalo k nečinnosti, t.j. nemožno posudzovať v rámci konania, že k prieťahom dochádzalo len v určitom období. Právo na prerokovanie veci v správnom konaní v primeranej lehote je porovnateľné (totožné) s právom na prerokovanie veci v súdnom konaní v primeranej lehote. Žalobca sa pri určení nemajetkovej ujmy v podstate domáhal nielen prieskumu niektorej časti správneho konania, ale celkovej dĺžky správneho konania v súlade s prístupom Európskeho súdu pre ľudské práva pri preskúmavaní obdobných prípadov, ktorý v prípade A.. B.. C.. C. B..W.. I. C. B. z 09.02.2010 konštatoval: „V mnohých prípadoch sa ústavný súd zaoberal celkovou dĺžkou konania, namietaného v jednej sťažnosti, v súlade s prístupom Súdu pri preskúmavaní obdobných sťažnosti (Šedý proti Slovenskej republike z 19. decembra 2006, č. XXXX X/XX, ods. 66-67, SOFTEL. spol. s r. o. proti Slovenskej republike (č. 1) zo 16. decembra 2008, č. XXXXX/XX. ods. H, rozhodnutie Bako proti Slovenskej republike z 15. marca 2005. č. XXXXX/XX). V posudzovanom prípade sťažovateľka pred ústavným súdom namietala celkovú dĺžku. ...v prípade sťažovateľky konanie stále nebolo skončené, nakoľko najvyšší súd vrátil vec na súd prvého stupňa. Avšak ústavný súd vylúčil zo svojho preskúmavania konanie pred najvyšším súdom z toho dôvodu, že súd sa viac prípadom nezaoberal a vzhľadom na skutočnosť, že uplynula zákonná dvojmesačná lehota. Súd už predtým skonštatoval, že jeho praxou je preskúmavať celkovú dĺžku namietaného konania (pozri SOFTEL, spol. s r. o. proti Slovenskej republike (č. 2) zo 16. decembra XXXX, Č.. XXXXX/XX. ods. 21, s ďalším odkazom). Súd zastáva názor, že prostriedok nápravy podľa článku 35 Dohovoru umožňuje poskytnúť primeranú a dostatočnú nápravu iba v tom prípade, keď umožňuje preskúmanie konania v jeho celku (pozri Bako citovaný vyššie). Čo sa týka sťažností proti Slovenskej republike, tento prípad pravdepodobne nie je takým, kde by, ako to naznačuje rozhodnutie ústavného súdu v posudzovanom prípade, musela byť podaná osobitná sťažnosť v rôznych časových intervaloch vo vzťahu ku každému stupňu konania, a počas toho, ako konanie prebiehalo na každom jednotlivom dotknutom súde. Takýto prístup by vylúčil preskúmanie dĺžky konania v jej celku a je náchylný viesť k výsledkom nezlučiteľným s praxou Súdu.“ Aby mohlo byť vykonané celkové a objektívne posúdenie nečinnosti orgánu verejnej správy, nemožno takéto posúdenie uskutočniť vo vzťahu k jednotlivým časovým intervalom, pretože v takom prípade by nebolo možné vziať do úvahy celkovú dĺžku konania a postup orgánov, odstránenia prieťahov ktorých sa žalobca domáhal. Efektívnosť rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy je potrebné posudzovať komplexne, z hľadiska konania ako celku, preto samotné vyhodnocovanie jednotlivých čiastkových konaní (nekonaní) orgánov verejnej správy by nebolo dostačujúce. „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu" (Q.. M. C. XXX/XX). Takto vymedzený záver, podľa ktorého prieťahy v konaní predstavujú trvajúci protiprávny stav, možno vyvodiť aj z rozhodovacej praxe NS SR. Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov

v správnom konaní začína byť porušené momentom, od kedy uplynie primeraná lehota na rozhodnutie, a od tohto momentu trvá až do právoplatnosti rozhodnutia, ktoré netrpí žiadnymi vadami, pre ktoré by mohlo byť zrušené v rámci správneho súdnictva (resp. do právoplatnosti rozhodnutia, ak správna žaloba nebola podaná alebo nebola podaná včas). Vzhľadom na skutočnosť, že porušenie práva na rozhodnutie v primeranej lehote (prieťahy) predstavujú trvajúci (pokračujúci) nesprávny úradný postup, nie je možné posudzovať premlčanie osobitne vo vzťahu k jednotlivým úsekom konania (nečinnostiam) samostatne. Začatie plynutia premlčacej lehoty možno určiť len vo vzťahu k celému konaniu, a to až po skončení trvania tohto protiprávneho stavu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že premlčacia lehota nemôže plynúť pre jednotlivé čiastkové konania (nečinnosti), ale až po tom, čo dôjde k ukončeniu nesprávneho úradného postupu. V zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon"), sa právne vzťahy podľa tohto zákona spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Na základe analógie podľa § 853 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov je nevyhnutné dospieť k rovnakému záveru vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcom v prieťahoch, t.j. kým nesprávny úradný postup spočívajúci v prieťahoch trvá, nemôže ani začať plynúť premlčacia doba. Navyše, výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch závisí od dĺžky a intenzity nesprávneho úradného postupu. I preto je potrebné posúdiť prieťahy ako celok, pričom nie je možné spravodlivo požadovať uplatnenie nárokov z prieťahov pre jednotlivé časti. Predmetné stavebné konanie, pri ktorom dochádza k porušeniu práva na rozhodnutie v primeranej lehote, začalo v roku 2004 a do dnešného dňa nie je skončené. Preto pokiaľ ide o porušenie práva na náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu porušenia práva na rozhodnutie v primeranej lehote, nárok ktorý vyplýva z porušenia tohto práva nemôže byť premlčaný.

22. Súd ďalej konštatuje, že boli splnené predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného za zásah do práva žalobcu na súkromie, keď neoprávnený zásah spočíval v nesprávnom úradnom postupe žalovaného ako orgánov verejnej moci na úseku stavebného konania. Súd mal preukázanú aj existenciu nemajetkovej ujmy, ktorá sa prejavila u žalobcu v zhoršení jeho zdravotného stavu, ako aj príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom ujmy. Súd uvádza, že neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti je konanie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/> za predpokladu, že zásah je v rozpore s právami, prípadne i povinnosťami pôvodcu zásahu, ktoré sú stanovené právnym poriadkom a konaním v rozpore so zákonom je aj nesprávny úradný postup orgánov verejnej moci, za ktorý sa považuje aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie. Nesprávny úradný postup bol neoprávneným zásahom, ktorý bol spôsobilý privodiť ujmu na osobnostných právach fyzickej osoby žalobcu a zasiahol do jeho práva na súkromie. Za nečinnosť týchto štátnych orgánov, a teda zodpovednosť za zásah do osobnostných práv žalobcu má štát, ktorý je pôvodcom neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, a tým je daná jeho zodpovednosť podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka. <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/> Súd ďalej uviedol, že otázka zastúpenia štátu v konaní pred súdom je otázkou odlišnou od pasívnej vecnej legitimácie štátu a zastúpenie štátu (C. B.) N. Z., G. A. B. B. C. B. vyplýva z ustanovenia § 73 CSP. Súd je toho názoru, že následky neoprávneného zásahu so zreteľom na dĺžku jeho trvania nie je možné napraviť morálnym zadosťučinením a boli splnené podmienky pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>. Pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch súd žalobcovi priznal sumu vo výške 10.000,- EUR a vo zvyšnej časti žalobu zamietol a to najmä s poukazom na právoplatné rozhodnutie v obdobnej veci, kedy bol v konaní pred Okresným súdom N. G. G. C.. P.. XC/XX/XXXX, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v R. I. C.. P.. XCo/XX/XXXX zo dňa 21.10.2014 a ktorým bola každému zo žalobcov priznaná suma vo výške 5.000,- EUR ako náhrada nemajetkovej ujmy spôsobená prieťahmi v konaní za obdobie rokov 2005 až 2012, t.j. za obdobie 7 rokov. Priznaná nemajetková ujma zohľadňuje neistotu žalobcu, ktorá od začatia stavebného konania v roku 2004 do vydania predmetného rozhodnutia trvá 14 rokov.

23. Súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania. V zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., omeškanie žalovaného nastalo dňa 03.12.2014, t.j. dňa kedy žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho nárok neuspokojí. Vzhľadom na túto skutočnosť má žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z priznanej sumy 10.000,- EUR od 03.12.2014 do zaplatenia.

24. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 35.000,- EUR s úrokom z omeškania, pričom však súd žalobcovi priznal len sumu 10.000,- EUR s úrokom z omeškania a vo zvyšku bol úspešný žalovaný. Z uvedeného je zrejmé, že úspešnejšou stranou sporu bol žalovaný, ktorý by mal právo na pomernú náhradu trov konania voči žalobcovi. Keďže si však žalovaný počas konania trovy neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ( t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.